

Peterburi ajalehes Pealinna Teataja 1910 ilmunud sõnumid Ülem-Linda asundusest. Kirjasaatja Piits. Taga-Kaukaasia: Abhaasia: Ülem-Linda. Koosolek uue kooli ehitamiseks, plaan küsida abikassast toetust. Alam-Linda. Ülem-Linda laste korratu kooliskäimine. Erakordne sündmus: külakoosolekul ei olnud alkoholi. Pastor August Nigol (Niggol) Ülem-Linda asunduses. Ülem-Linda palvemaja. Kevadine pidu Ülem-Lindas: näitemäng, orkester. Alkoholi pruukimine peol, alkoholipruukijate lärmamine. Digiteeris A. Aule, kirjaviis muutmata.

Pealinna Teataja (nr. 30), 28. aprill 1910, lk. 3

Ülewalt-Linda asundusest. Suhumist. Hiljuti peeti meie asunduses koosolekut, kus peale teiste päewakorral olevate asjade ka koolimaja ehituse üle aru peeti. Meie wana koolimaja on juba pea kokkulangemisel. Arwati, et oma jõuga wõimata on ajanõudeid täitwat hoonet üles ehitada, sellepärast otsustati abikassalt 8500 rbl. abi paluda. Mõnelt poolt awaldati arwamist, et ilma asjata oleks toredat koolimaja ehitada ja sellega uhkust ajada. Asunikkude keskel ei ole nii kui nii kooli ja hariduse wastu huwitust; lapsi saadetakse väga korratumalt kooli. Sündsam oleks kui enne koolimaja ehitust maha saaks tehtud, et igäuks kohustatud on oma lapsi kooli saatma. Ja juba siis ehitada, mitte ühe- waid kahe klassiline kool. Nagu näha, oldi selle mõttele mõnelt poolt kaunis päri. Arwata on, et kui ärksamad mehed asja rohkem õhutawad, et siis wiimaks hariduseasi edenema hakkab. Ka wõeti nõuks uue koolimaja ehitamise kasuks umbes 23 tiinu maad rendile anda, sest umbes nii palju maad puudub Ülewal-Lindal ja seda maad peaks Alt-Lindast, kus maad rohkem on saama. Selle maatüki eest saaks wahest renti 500—800 rbl. aastas. Muidugi peaks siis selle maa Türgi alamate kätte tubaku alla rendile andma. Wiimased maksawad siinse Suhumi ümber olevate maade eest kuni 80 rbl. tiinu eest aastas renti. Waliti küla-kogu poolt kaks meest, kes seda maad rendile andmist pidiwad korraldama, kuid tänini ei ole nende meeste tegewusest veel midagi kuulda.

Iseäraliseks uudiseks oli, et sellele koosolekule wiina (marja wiina) ei toodud, mille üle mõnede poolt imestust awaldati ja päris targa peadega koosolekult lahkuti.

Koosoleku tagatipuks oli teisel päewal waestelaste waranduse rewideerimine, kus siis ka esimesel päewal puuduwa weinile tublisti walu anti, mille mõjul, sõnade puudusel külawanema abilise ja kellegi asuniku wahel kuni hammaste tugewuse katsumiseni mindi.

Piits.

Pealinna Teataja (nr. 33), 8. mai 1910, lk. 3

Suhumi Ülem-Linda Eesti asunduses on asunikude seas lugemise-ringi mõtteksil. Jõudu ja head kordaminekut kiiduwäärilisele ettevõttele.

Pealinna Teataja (nr. 34), 12. mai 1910, lk. 3

Suhumi Ülem-Linda Eesti asundusest.

Suurel nädalal ja Ülestõusmise-pühade ajal oli õpetaja Niggol Rostowist Doni äärest Suhumis, siinses Eesti asunduses, külakosti pakkumas. Suurel reedel pidas ta Ülem-Linda palwemajas jumalaorjust, kuhu kaunis hulgakene osawõtjaid ilmunud oli, ehk lindalased muidu küll jumalaorjusel ei käi — kus ta tagurlaste wõidust edu üle jutlustas ja muude seas joomist ja karskust puudutas, mis lindalastele muidugi ei meeldinud, mis sellest näha oli, et hea hulgakene kuulajaid tukkusiwad, ja mõned koguni õpetaja sõnu järel mõnitasiwad. Oleks õpetaja Niggol joomise kasust ja lõbust ning „jubi” ja pillerkaari löömisest jutlustanud, see oleks asunikudel wist küll palju lõbusam olnud.

Keskmisepüha õhtu oli piduhoones näitemäng, kus Parmi wiiejärguline drama „Luige Liisu” ettkanti. Enne näitemängu pidas õpetaja Niggol kõnet: „Haridusest ja tema kasust”, kus ta jällegi muu seas lindalastele joomisest, kui suuremast hariduse takistajast ja allarõhujast rääkis ja soowitas, et asunikud liia joomisele piiri paneksiwad. Ja sedagi pani kõneleja väga tagasihoidlikult ette, kuna ta karskuse üle sõnagi ei puudutanud. Arwatawasti jäi kõne kuulajatele arusaamataks, sest kui keegi kõne lõpul kõnelejale tänu soowis awal dada, ei wõtnud sellest pea keegi osa. Ometigi, et asjale wälimiselt wiisakat nagu anda, lauldi pidu lõpul hra Niggolile jumalagajätmiseks: „Me täname!” Soowida oleks, et mõni teinegi Eesti haritlane, õpetaja Niggolist eeskuju wõttes, suhumlastele hariduse ja karskuse küsimuses küla kosti tooks. Wahest ehk hakkaks siinne kõwa söötis maa, kui talle mõnigi wagu saaks sisse aetud, wilja kandma.

Harilikult olime meie Ülem-Lindas wõrdlemisi ikka head näitemängu nägema ja kuulma harjunud. Kuid seekord saime oma lootustes petetud. Esiteks oli näitemäng halwasti walitud. Nagu näha, on „Luige Liisu” üks wiltsamatest näitemängudest, kuhu 5 üksteisele sidumata susepitsust kokku kraamitud, ilma miski ühendawa mõtte ja kokkukõlata. Teiseks oliwad osad väga halwasti ärajagatud. Mõisarentnik Tõnni noor abikaasa näis Tõnnist palju wanem olewat. Niisama ei olnud ka „Luige Liisu” osa etendaja kellegi ilus peretütar „Liisu”, kellepärast noortel meestel wõistelda maksaks, ehk vähemast waatajate peale mõju awal daks. Ka leerioed, nelja asemel kolm, kuna üks nendestki jämeda passi healega, selg waatajate poole midagi kõnekes. päris uudishimukalt lawa peal ringi waatasiwad ja siis alles, kui surija Liisu ütles,

„mis teie siis nõnda nutate”, nutta katsusiwad. Mõned mängisiwad tuttawa osawusega, nagu ikka, iseäranis Tõnni, Luige Laosi, Rannase Reinu, Juula ja Anu osa mängijad, kuna Philipi osa mängija päris armetult oma osaga walmis sai.

Täitsa halb oli waadata, kuidas mõned wäheha osa mängijad, nii joobnud oliwad, et waewalt jalal seisiwad.

Üleüldiselt oli tüki mõju nii halb, et pealtwaatajad, isegi esimese rea toolide peal, magasiwad.

Muusikakoor mängis seekord ka kaunis halwasti, sest meie oleme teda mitu korda palju paremine mängimas kuulnud. See tulnud sellest, et mõned muusikakoori liikmed isiklise jonniga pärast mängima ei olla ilmunud.

Pidust osawõtmine oli wäga elaw, nii et ruumi puudusel palju ilma kohtadeta jäiwad ja niisama uste wahel ja kõnniteel seisiwad, kuna hea hulgakene puhweti juures lärmitses ja jorutas.

Puhwet müünud sell puhul peale muude ka 10 wedru wiina ära. Seda kõiki olnud aga nii wähe, et warsti puudus kätte tulnud, kuna seda hea hulgate ja nu kustutuseks oleks ära kulunud, olgu kül, et sel ööl hästi wilu oli, nii et mõnel hambad paukuma pani. Harilikult janutab wilu ilmaga ikka wähem . . . Kui juba alkoholiga puhwet peab olema, siis oleks wäga soowitaw, et see kuskile eemale saaks paigutatud, nii et janukustutajate kära ega joru tõsiseid pidust osawõtjaid ei segaks, nagu seekord oli: peetakse kõnet karskusest ja joomise kahjust, aga sealsamas seina taga kära ja lärm, nii et kõnepidaja takistatud saab ja äraootama peab kuni mehed „Солнце всходитъ и заходитъ” kõigest jõust kisendades lõpetawad.

Aeg oleks, et karskuse mõtte asunikkude seas omale rohkem teed leiaks.

Piits.